Zapis števil in napake

Števila predstavimo kot elemente P(b,t,L,U), to so vsa decimalna števila $0.c_1c_2...c_t \cdot b^e$, $L \leq e \leq U, c_1 \neq 0$. Osnovna zaokrožitvena napaka je $u = \frac{1}{2}b^{-t}$.

Standard IEEE single: s e f, s predznak, 1 bit, e je eksponent, 8 bitov, f je mantisa, 23 bitov. Število x zapišemo kot $x = (-1)^s (1+f) 2^{e-127}$. Denormalizirano število: $e = 0, f \neq 0, x = (-1)^s (0+f) 2^{-126}$

Za elementarne operacije velja fl $(a \oplus b)$ se v praksi izračuna z relativno napako $|\delta| < u$ v $(a \oplus b)(1 + \delta)$. Za zaporednje n operacij je napaka manjša od nu.

Direktna slabilnost: vedno majhna relativna napaka.

Obratna stabilnost: izračunan rezultat je točen rezultat malo spremenjenih začetnih vrednosti.

Nelinearne enačbe

Iščemo ničle α funkcije f. Občutljivost $\frac{1}{f'(\alpha)}$, za dvojno ničlo $\sqrt{\frac{2}{f''(x)}}$.

BISEKCIJA: razpolavljamo interval, na katerem imamo ničlo. Št korakov za natančnost ε : $k \ge \log\left(\frac{|b-a|}{\varepsilon}\right)$.

NAVADNA ITERACIJA: Iščemo fiksno točno $g(\alpha)=\alpha$. Metoda: $x_{r+1}=g(x_r)$. Če je $|g'(\alpha)|<1$ je točka privlačna, če $|g'(\alpha)|>1$ je odbojna. Red konvergence je p, če je α p-kratna ničla g. Ocene za napako: $|x_r-\alpha|\leq m^r|x_0-\alpha|$, $|x_{r+1}-\alpha|\leq \frac{m}{1-m}|x_r-x_{r-1}|$, kje je m Lipscitzeva konstanta za g $(m=\max g')$.

TANGENTNA METODA: $x_{r+1} = x_r - \frac{f(x_r)}{f'(x_r)}$. Konvergenca je za enojne ničle kvadratična, za večkratne ničle linearna.

Če za enostavno ničlo velja $f''(\alpha) = 0$ je konvergenca kubična, itn... Vse ničle so privlačne.

SEKANTNA METODA: $x_{r+1} = x_r - \frac{f(x_r)(x_r - x_{r-1})}{f(x_r) - f(x_{r-1})}$. Red konvergence: $\frac{1+\sqrt{5}}{2}$.

LAGUERROVA METODA za iskanje ničel polinomov: $z_{r+1} = z_r - \frac{np(z_r)}{p'(z_r) \pm \sqrt{(n-1)((n-1)p'^2(z_r) - np(z_r)p''(z_r))}}$

Pri stabilni metodi izberemo predznak tako, da je absolutna vrednost imenovalca največja. Če izbiramo vedno - ali + skonvergiramo k levi oz. desni ničli, če so vse ničle realne. Konvergenca v bližini enostavne ničle je kubična. Metoda najde tudi kompleksne ničle.

REDUKCIJA POLINOMA: Imamo eno ničlo, radi bi jo faktorizirali ven. Poznamo obratno in direktno redukcijo, pri katerih je stabilno izločati ničle v padajočem in naraščajočem vrstnem redu po absolutni vrednosti. V praksi uporabimo kombinirano metodo: do nekega r uporabimo z ene strani obratno, z druge pa direktno. Ta r izberemo tako, da je $|\alpha^r a_{n-r}|$ maksimalen.

DURAND-KERNERJEVA METODA: Iščemo vse ničle na
enkrat: $x_k^{(r+1)} = x_k^{(r)} - \frac{p(x_k^{(r)})}{\prod_{\substack{j=1\\j\neq k}}^n (x_k^{(r)} - x_j^{(r)})}$. Kvadratična konvergivanska konvergivanska proposalnika proposalnika konvergivanska k

genca. Za kompleksne ničle je treba začeti s kompleksnimi približki.

Linearni sistemi

NORME: $\|A\|_1 = \max_{j \in \{1...n\}} \left(\sum_{i=1}^n |a_{ij}| \right) =$ največji stolpec, $\|A\|_{\infty} = \|A^T\|_1 =$ največja vrstica $\|A\|_2 = \sigma_1 = \sqrt{\lambda_{max}(A^HA)} =$ največja singularna vrednost, $\|A\|_F = \sqrt{\sum_{ij} a_{ij}^2} =$ gledamo kot vektor

Operatorska norma: $||A|| = \max_{x \neq 0} \frac{||Ax||}{||x||}$. Neenakosti: $\lambda \leq ||A||$. $||Ax|| \leq ||A|| ||x||$.

$$\frac{1}{\sqrt{n}} \|A\|_{F} \le \|A\|_{2} \le \|A\|_{F}$$

$$\frac{1}{\sqrt{n}} \|A\|_{1} \le \|A\|_{2} \le \sqrt{n} \|A\|_{1}$$

$$\frac{1}{\sqrt{n}} \|A\|_{\infty} \le \|A\|_{2} \le \sqrt{n} \|A\|_{\infty}$$

$$N_{\infty}(A) \le \|A\|_{2} \le nN_{\infty}(A)$$

$$\le \|A\|_{2} \le \sqrt{\|A\|_{1} \|A\|_{\infty}}$$

$$\|a_{i}\|_{2}, \|\alpha_{i}\|_{2} \le \|A\|_{2}$$

Rešujemo sistem Ax = b. Za napako x velja ocena:

$$\frac{\|\Delta x\|}{\|x\|} \leq \frac{\kappa(A)}{1-\kappa(A)\frac{\|\Delta A\|}{\|A\|}} \left(\frac{\|\Delta A\|}{\|A\|} + \frac{\|\Delta b\|}{\|b\|}\right)$$

Količina $\kappa(A)$ se imenuje občutljivost matrike. $\kappa(A) = ||A|| ||A^{-1}||$. Velja $\kappa_2(A) = \frac{\sigma_1(A)}{\sigma_n(A)} \ge 1$.

LU RAZCEP s kompletnim pivotiranjem: matriko A zapišemo kot PAQ = UL, L sp. trikotna z 1 na diagnoali in U zg. trikotna, ter P,Q permutacijski matriki stolpcev in vrstic. Algoritem:

```
Q = I, P = I for j = 1 to n:  
r, q taka, da a_rq največji v podmatriki A(j+1:n) zamenjaj vrstici r in j v A, L, P // za delno pivotiranje zamenjaj stolpca q in j v A, L, Q // za kompletno pivotiranje
```

```
for i = j+1 to n:
    l_ij = a_ij / a_jj
    for k = j+1 to n:
        a_ik = a_ik - l_ij * a_jk
```

Postopek na roke:

- 1. * Če delamo pivotiranje zamenjamo primerne vrstice in stolpce v A, P, Q, da je a_{00} največji.
- 2. Prvi stolpec delimo z $a_{00},$ razen $a_{00},$ ki ga pustimo na miru.
- 3. Za vsak element v podmatriki A(2:n,2:n): $a_{ij}=a_{ij}-a_{i1}\cdot a_{1j}$ (odštejemo produkt \leftarrow in \uparrow).
- 4. Ponovimo postopek na matriki A(2:n,2:n).

Delno pivotiranje uporablja samo matriko P, za LU razcep brez pivotiranja pa preskočimo 1.

Skalarni produkt potrebuje 2n operacij. Reševanje s premimi substitucijami potrebuje n^2 , z obratnimi $n^2 + n$. Reševanje z LU razcepom (brez pivotiranja) potrebuje $\frac{2}{3}n^3 + \frac{3}{2}n^2 + \frac{5}{6}n$ operacij.

```
Za izračunani LU razcep \hat{L}\hat{U} = A + E velja |E| \leq nu|\hat{L}||\hat{U}|. Pivotna rast: g = \frac{\max u_{ij}}{\max a_{ij}}. Pri delnem pivotiranju g < 2^n.
```

RAZCEP CHOLESKEGA: Za spd matriko A obstaja razcep $A = VV^T$.

```
for k = 1 to n:
    v_kk = sqrt(a_kk - sum(v_kj^2, j=1 to k))
    for i = k+1 to n:
        v_ik = 1/v_kk * (a_ik - sum(v_ij * v_kj, j = 1 to k))
```

Postopek na roke po stolpcih:

- 1. Če sem diagonalen element: odštejem od sebe skalarni produkt vrstice na levo same s sabo in se korenim.
- 2. Če nisem diagonalni: od sebe odštejem skalarni produkt vrstice levo od sebe z vrstico levo od mojega diagonalnega. Nato se delim z diagonalnim.

Razcep stane $\frac{1}{3}n^3$ operacij. Je obratno stabilno. Je enoličen.

Nelinearni sistemi

JACOBIJEVA ITERACIJA: Posplošitev navadne iteracije. Naj velja $G(\alpha) = \alpha$. Metoda: $x^{(r+1)} = G(x^{(r)})$. Točka α je privlačna, če velja $\rho(DG(\alpha)) < 1$. Dovolj je $||DG(\alpha)|| < 1$. Konvergenca je linearna. NEWTONOVA METODA: Posplošitev tangentne metode. Metoda: reši sistem $DF(x^{(r)})\Delta x^{(r)} = -F(x^{(r)})$. $x^{(r+1)} = x^{(r)} + \Delta x^{(r)}$. Konvergenca je kvadratična.

Problem najmanjših kvadratov

Reševanje predoločenih sistemov: Za dan predoločen sistem Ax = b rešujemo normalni sistem $A^TAx = A^Tb$. Če je A polnega ranga, je x enoličen. Rešujemo z razcepom Choleskega. Število operacij: $n^2m + \frac{1}{3}n^3$.

QR razcep je bolj stabilen. Za $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ obstaja enoličen razcep A = QR, $Q^TQ = I$ in R zg. trikotna s pozitivnimi diagonalci. Za predoločen sistem rešimo $Rx = Q^Tb$.

CGS in MGS Klasična GS ortogonalizacija. Od vsakega stolpca a_k odštejemo pravokotne projekcije $a_i, i < k$. Algoritem ni najbolj stabilen.

```
for k = 1 to n:  q_k = a_k  for i = 1 to k-1:  r_i k = q_i i' * a_k (CGS) ALI = q_i i' * q_k (MGS)   q_k = q_k - r_i k q_i   r_k k = ||q_k||   q_k = q_k / r_k
```

Za večjo natančnost izračunamo $[Ab]=[Qq_{n+1}][Rz;0p]$ in rešimo Rx=z. Porabi $2nm^2$ operacij. Razširjeni QR razcep: $A=\tilde{Q}\tilde{R},\ Q\in\mathbb{R}^{m\times m}$ ortogonalna, R zgornje trapezna. $\tilde{Q}=[Q\ Q_1],\ \tilde{R}=[R;0]$. GIVENSOVE ROTACIJE

Elemente v A po stolpcih enega po enega ubijamo z rotacijami. Rotacija, ki ubije element a_{ki} je $R_{ik}^T([ik],[i,k]) = [c\ s; -s\ c]$, in ostalo identiteta. Parametre nastavimo: $c = x_{ii}/r$, $s = x_{ki}/r$, $r = \sqrt{x_{ii}^2 + x_{ki}^2}$. \tilde{Q} dobimo kot prokdukt vseh rotacij, potrebnih za genocid elementov A. Rotacija spremeni samo i-to in k-to vrstico. Število operacij: $3mn^2 - n^3$. Če potrebujemo \tilde{Q} , potem rabimo še dodatnih $6m^2n - 3mn^2$ operacij.

```
 \begin{array}{l} Q = I_m \\ \text{for } i = 1 \text{ to } n; \\ \text{for } k = i{+}1 \text{ to } m; \\ r = \text{sqrt}(a\_ii^2 + a\_ki^2) \\ c = a\_ii/r, \ s = a\_ki/r \\ A([i,k], \ i{:}n) = [c \ s; \ -s \ c] \ A([i \ k], \ i{:}n) \\ b([i, k]) = [c \ s; \ -s \ c] \ b([i, k]) \ // \ za \ predoločen \ sistem \\ Q(i, [i \ k]) = Q(i, [i \ k]) \ [c \ -s; \ s \ c] \ // \ za \ matriko \ Q \\ \end{array}
```

HAUSHOLDERJEVA ZRCALJENJA Definiramo $P=I-\frac{2}{w^Tw}ww^T$. P je zrcaljenje prek ravnine z normalo w. $Px=x-\frac{1}{m}(x^Tw)w, \ m=\frac{1}{2}w^Tw$.

Da vektor x prezrcalimo tako, da mu uničimo vse razen prve komponente, uporabimo $w = [x_1 + \text{sign}(x_1) || x ||_2; x_2; \dots x_n]$ in $m = ||x||_2 (||x||_2 + |x_1|)$. Število operacij za Pz je 4nm za w in m pa potrebujemo 2n operacij.

Reševanje predoločenega sistema tako stane $2mn^2 - \frac{2}{3}n^3$. Za \tilde{Q} potrebujemo še $4m^2n - 2mn^2$ operacij. Za kvadratne sisteme je stabilnejši, a rabimo $\frac{4}{3}n^3$ operacij.

Za napako pri reševanju predoločenega sistema velja: $\frac{\|\Delta x\|}{\|x\|} \leq \frac{\varepsilon \kappa_2(A)}{1-\varepsilon \kappa_2(A)} \left(2 + (\kappa_2(A)+1) \frac{\|r\|}{\|A\| \|x\|} \right), r = Ax - b.$

Lastne vrednosti

GERSCHGORINOV IZREK: Naj bo $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$, $C_i = \overline{K}(a_{ii}, r = \sum_{j=1, j \neq i}^n |a_{ij}|), i = 1, 2, \ldots, n$. Potem vsaka lastna vrednost leži v vsaj enem Gerschgorinovem krogu. Če m krogov C_i sestavlja povezano množico, ločeno od ostalih n-m krogov, potem ta množica vsebuje natanko m lastnih vrednosti. Diagonalno dominantna matrika $(|a_{ij}| > \sum_{j=1, j \neq i}^n |a_{ij}|)$ je obrnljiva.

Interpolacija

LAGRANGEEV INTERPOLACIJSKI POLINOM:

$$l_{n,j}(x) = \frac{\prod_{i=0, i \neq j}^{n} (x - x_i)}{\prod_{i=0, i \neq j}^{n} (x_j - x_i)}$$

Polinom: $p(x) = \sum_{i=0}^{n} f(x_i) l_{n,i}(x)$ Deljene diference:

• Če so točke paroma različne: $D_{i,0} = y_i$, ostalo izračunamo po rekurzivni formuli: $D_{i,j} = \frac{D_{i,j-1} - D_{i-1,j-1}}{x_i - x_{i-j}}$. Če sta dve točki na j-tem koraku enaki, je $D_{i,j} = \frac{f^{(j)}(x_i)}{j!}$.

Polinom: $p(x) = D_{1,1} + D_{2,2}(x - x_0) + D_{3,3}(x - x_0)(x - x_1) + \cdots + D_{n,n}(x - x_0) + \cdots + D_{n,n}(x - x_{n-1})$

Integriranje

```
Ekvidistančne točke a=x_0 < x_1 < \dots < x_n = b, \ x_i = x_0 + ih. Sest. Trapezno pravilo: \int_a^b f(x) dx = \frac{h}{2} (f(x_0) + 2f(x_1) + 2f(x_2) + \dots + 2f(x_{m-1}) + f(x_m)) - \frac{h^2}{12} (b-a) f''(\xi) Sest. Simpsonovo: \int_a^b f(x) dx = \frac{h}{3} (f(x_0) + 4f(x_1) + 2f(x_2) + \dots + 2f(x_{2m-2}) + 4f(x_{2m-1}) + f(x_{2m})) - \frac{h^4}{180} (b-a) f^{(4)}(\xi) 3/8 pravilo: \int_a^b f(x) dx = \frac{3}{8} h(f(x_0) + 3f(x_1) + 3f(x_2) + f(x_3)) - \frac{3}{80} h^5 f^{(4)}(\xi), \quad \xi \in (x_0, x_3)
```